

Arrest

**nr. 124 999 van 28 mei 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 29 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. BUYTAERT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 27 februari 2014 en heeft zich vluchteling dezelfde dag verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 5 maart 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster werd gehoord op 12 maart 2014.

1.3. Op 14 maart 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 17 maart 2014 per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Syrische nationaliteit en bent u op 14 mei 1979 geboren in Koeweit. U bent een Rooms-orthodox christen van Arabische origine. Omstreeks 1982 verhuisde u met uw familie naar de wijk Bab Seba in de stad Homs, Syrië. Toen u zeven à acht jaar oud was verhuisde u naar het dorp van uw familie Barshin in Hama, Syrië. Toen u in 1998 aan uw hogere studies in Damascus begon, verhuisde u voor vier jaar naar Damascus. Na uw studies keerde u terug naar Homs. U werkte daar uiteindelijk als administratief verantwoordelijke van de drukkerij Golden Sign in de wijk Baba Amr. Bij het begin van de onlusten in Syrië was Baba Amr het toneel van manifestaties voor en tegen het regime. De drukkerij waar u werkte drukte vlaggen en foto's van de president die in de betogingen werden gebruikt. De inwoners van Baba Amr beschouwden de drukkerij als pro-regime en viseerden het bedrijf. Ze vielen het bedrijf binnen en verscheurden de foto's. De drukkerij werd ook beschoten. Via een collega hoorde u eind november of begin december 2011 dat de inwoners van Baba Amr u te pakken wilden krijgen. Uw baas maande u aan tot voorzichtigheid. De veiligheidssituatie verslechterde ondertussen zienderogen in Homs. Uw familieleden waren in juni 2011 reeds vertrokken naar het dorp Barshin. U bleef samen met uw zus in Homs achter om te werken waardoor jullie de familie financieel onderhielden. Eind januari of begin februari 2012 voegden uw zus en uzelf zich bij uw familie in Barshin. U verbleef daar twee maanden. Na die twee maanden ging u samen met uw zus naar Damascus. Uw zus werkte voor een GSM bedrijf en werd naar Damascus overgeplaatst. U volgde haar met de bedoeling werk te vinden. In Damascus woonden jullie in verschillende wijken, met name Berze, Duwaila en Jaramana. U kende geen persoonlijke veiligheidsproblemen maar de algemene veiligheidssituatie was niet goed. U wilde vertrekken uit Syrië maar beschikte niet over de nodige financiële middelen. Via een vriendengroep op Facebook leerde u E.(...) N.(...) kennen, een Syriër uit Malikiya die reeds 17 jaar in Zweden woonde en de Zweedse nationaliteit had verkregen. Jullie werden vrienden. Jullie families kwamen tussen en er werd besloten dat jullie zouden huwen. In oktober 2013 reisde u naar Jordanië voor uw verlovingfeest. U verbleef drie weken in Jordanië waarna u terugkeerde naar Damascus. Op 13 februari 2014 reisde u met uw familie naar Libanon om te huwen. Uw familie keerde hierna terug naar Syrië. Zelf ging u naar Jordanië met de bedoeling om daar samen te zijn met uw echtgenoot en uw huwelijksfeest te houden. De Jordaanse autoriteiten behandelen de Syriërs echter streng en u keerde terug naar Libanon. U had ondertussen reeds een vals Zweeds paspoort laten maken. Op 27 februari 2014 reisde u met dit paspoort per vliegtuig naar België. De luchtvaartpolitie ontdekte dat u met vervalste documenten reisde en hield u aan. U vroeg asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw originele identiteitskaart en huwelijksakte voor. Tevens legt u een kopie voor van uw afstudeerbewijs.

B. Motivering

Rekening houdend met de door u ingeroepen vluchtmotieven en de actuele situatie in Syrië kan redelijkerwijs niet geconcludeerd worden dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie loopt.

Bij het grondig onderzoek van uw vluchtmotieven werd niet alleen rekening gehouden met de verklaringen die u doorheen uw asielpcedure heeft afgelegd, maar werden ook de gegevens uit het administratieve dossier, de algemeen bekende gegevens over uw land van herkomst en alle dienstige stukken in overweging genomen.

Uit uw verklaringen kan niet worden geconcludeerd dat u Syrië verlaten heeft uit een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie daar u hiertoe onvoldoende ernstige elementen voor opgeeft. U haalt slechts één gebeurtenis aan die er eventueel op zou kunnen wijzen dat u persoonlijke vervolging diende te vrezen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Toen de drukkerij waar u werkte werd gevisieerd door de inwoners van Baba Amr omdat het bedrijf zich bezighield met het afdrukken van foto's en vlaggen van de president en aldus als pro-regime werd beschouwd, zou u via een collega hebben vernomen dat 'de mensen' u wilden 'pakken' (CGVS, p. 10, 11, 12). Los van de vaagheid van deze verklaring is deze voorgehouden gebeurtenis onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Op geen enkel moment is er immers iets gebeurd waaruit effectief zou kunnen blijken dat u persoonlijk gevisieerd werd. Dit terwijl u, nadat u de boodschap van uw collega had vernomen, nog enige tijd verder bleef werken in de drukkerij. Bovendien bleef u na deze waarschuwing nog twee jaar in Syrië. Hoe uw collega deze informatie vernomen zou hebben, kunt u bovendien niet zeggen. Voorts kan er uit uw verklaringen worden afgeleid dat u of uw directe familieleden op geen enkel moment persoonlijk gevisieerd werden met het oog op vervolging. Jullie zouden steeds gevlucht zijn uit jullie verschillende woonplaatsen omwille van de steeds verslechterende lokale veiligheidssituatie. Uw familieleden verblijven tot op heden in relatieve veiligheid in Barshin of Jaramana (CGVS, p. 6, 12, 13, 14, 15, 18, 19). Hoewel u het land vrij kon verlaten en dit ook effectief deed, keerde u bovendien terug naar Syrië in oktober 2013. Uit uw verklaringen kan verder worden afgeleid dat u uw land niet eerder verliet wegens een tekort aan financiële middelen (CGVS, p. 5, 7, 8,

9, 14, 15). Dit getuigt niet van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. U haalt verder nog enkele gebeurtenissen aan, met name de ontvoering van de echtgenoot van de nicht van uw moeder, de moord op de getuige bij uw huwelijk en de ontvoering van een dorpsgenoot die militair was. U verklaart zelf dat u deze voorbeelden enkel aangeeft om de algemene onveiligheid te duiden (CGVS, p. 10, 13, 14). Deze gebeurtenissen volstaan dan ook niet om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie in uw hoofde.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er niet worden geconcludeerd dat u Syrië heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie maar omwille van de algemene veiligheidssituatie in uw land.

De actuele Syrische context wordt gekenmerkt door een uiterst repressief overheidsoptreden. In het kader van het gewapende conflict maken de verschillende actoren in het conflict bovendien onvoldoende onderscheid tussen gewone burgers en gewapende groeperingen. In die context is het manifest zo dat vele Syrische burgers nood hebben aan bescherming. Doch voortgaande op uw verklaringen en rekening houdend met uw profiel en achtergrond is het niet aannemelijk dat u wegens uw ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of uw politieke overtuiging actueel persoonlijk zou vervolgd worden in Syrië. U komt bijgevolg niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Syrië blijkt dat er in de stad Homs een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst uit de stad Homs uw positie en situatie in uw land, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u, rekening houdend met de actuele situatie in uw regio, de status van subsidiaire bescherming toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. U komt, op basis van de elementen uit uw dossier, wel in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het verbod van willekeur, voert verzoekster aan dat het document van UNHCR “*International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, Update II*” van 22 oktober 2013 dient te worden aangewend bij de beoordeling van de vrees voor vervolging in het kader van het vluchtelingenverdrag. In dit document stelt UNHCR dat de meeste Syriërs die internationale bescherming zoeken de voorwaarden vooropgesteld in het vluchtelingenverdrag vervullen en dus erkend dienen te worden als vluchteling. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zou eerder de uitzondering dan de regel moeten zijn. Nog volgens UNHCR is het niet vereist dat de asielzoeker individueel, persoonlijk geïdendeerd wordt om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus. Verzoekster meent dan ook dat in de bestreden beslissing ontorecht is opgemerkt dat zij geen persoonlijke en systematische vervolging aantoonde. Het is volgens UNHCR immers niet vereist dat zij individueel en/of persoonlijk geïdendeerd zou worden. Onder verwijzing naar hoger aangehaald rapport van UNHCR, wijst verzoekster wijst erop dat personen die deel uitmaken van een religieuze minderheidsgroep, zoals christenen, bescherming moeten genieten onder de vluchtelingenconventie. *In casu* is zij een christen en dient ze aldus bescherming te genieten onder de vluchtelingenconventie, aldus verzoekster, die ter staving van haar betoog nog een aantal rapporten aanhaalt waarin de problematiek in Syrië ten aanzien van christenen aangekaart wordt.

Verzoekster laat voorts gelden dat uit verschillende objectieve bronnen blijkt dat het Syrische regime op systematische wijze luchtaanvallen uitvoert. Hierbij worden burgers bewust rechtstreeks geïdendeerd, wat

een zeer ernstige schending uitmaakt van het internationaal humanitair recht. Er wordt hierbij gebruik gemaakt van wapens verboden onder het internationaal recht. Zij citeert in dit verband uit informatie van Human Rights Watch, Amnesty International en GAUN Human Rights Council. Verzoekster meent dan ook dat zij de voorwaarden om erkend te worden als vluchteling vervult. Het feit dat zijzelf geen persoonlijke problemen zou ondervonden hebben en zich genoodzaakt zag te vluchten omwille van de algemene situatie, het gewapend conflict in Syrië, doet hieraan geen afbreuk, aldus verzoekster, die hier nog aan toevoegt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening heeft gehouden met het feit dat zij christen is en zij dus deel uitmaakt van een religieuze groep die bescherming dient te genieten onder de vluchtelingenconventie. Zij besluit dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het licht van de in het verzoekschrift geciteerde documenten en informatie onmogelijk kon besluiten dat zij geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie loopt.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een uittreksel uit het document *“International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, Update II”* van UNHCR van 22 oktober 2013, een uittreksel uit het document *“Syria. Country of origin information (COI) report.”* van UK Border Agency van 15 augustus 2012, het document *“Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic established pursuant to United Nations Human Rights Council Resolutions S-17/1, 19/22 and 21/26. Periodic Update”* van United Nations High Commissioner for Human Rights van 20 december 2012, een uittreksel uit het document *“Death from the skies, Deliberate and Indiscriminate Air Strikes on Civilians”* van Human Rights Watch van 10 april 2013 en een uittreksel uit het document *“Syria: Government bombs rain on civilians”* van Amnesty International van 14 maart 2013, een uittreksel uit het rapport *“Report of the independent international commission of inquiry on the Syrian Arab Republic”* van GAUN Human Rights Council van 5 februari 2013.

2.3. De Raad stelt vast dat UNHCR in de door verzoekster in het verzoekschrift uitvoerig geciteerde richtlijnen van 22 oktober 2013 erop wijst dat, hoewel bepaalde personen rechtstreeks geïdентificeerd, aangevallen of op een andere manier worden onderworpen aan schade doordat hun politieke overtuiging of affiliatie gekend is, de conflictpartijen naar verluid een erg ruime interpretatie hanteren van wie zij beschouwen als geaffilieerd met de andere partij, inbegrepen op basis van familiale banden, religieuze of etnische achtergrond of de loutere aanwezigheid in een regio die wordt beschouwd als pro of anti-overheid. Om als individu te voldoen aan de vluchtelingencriteria is het volgens het standpunt van UNHCR niet vereist individueel geïdентificeerd te worden in die mate dat men uitgezocht werd voor vervolging die reeds heeft plaatsgevonden of waarvoor men risico loopt, doch kunnen Syriërs en personen die hun gewone verblijfplaats hebben in Syrië een risico op vervolging lopen omwille van een toegeschreven politieke overtuiging, bepaald door wie de buurt of het dorp waar zijn woonde controleert of omdat ze behoren tot een religieuze of etnische minderheid die geassocieerd wordt met een van de partijen in het conflict.

2.4. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekster, die weliswaar in Homs heeft gewoond en gewerkt, in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de vaststellingen en overwegingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat (i) het feit dat verzoekster zou hebben vernomen dat de mensen haar wilden pakken toen de drukkerij waar zij werkte werd geïdентificeerd door de inwoners van Baba Amr omdat het bedrijf zich bezighield met het afdrucken van foto's en vlaggen van de president en aldus als pro-regime werd beschouwd, onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen spreken van vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie en er op geen enkel moment iets is gebeurd waaruit effectief zou kunnen blijken dat zij persoonlijk geïdентificeerd werd, dit terwijl zij nadat zij de boodschap van haar collega had vernomen nog enige tijd bleef verder werken in de drukkerij en zij na deze waarschuwing bovendien nog twee jaar in Syrië bleef, (ii) uit haar verklaringen voorts kan worden afgeleid dat zij of haar directe familieleden op geen enkel moment persoonlijk geïdентificeerd werden met het oog op vervolging en dat zij steeds gevlucht zijn uit hun verschillende woonplaatsen omwille van de steeds verslechterende lokale veiligheidssituatie, dat haar familieleden tot op heden in relatieve veiligheid in Barshin of Jaramana verblijven en dat zijzelf, hoewel zij het land vrij kon verlaten en dit ook effectief deed, naar Syrië terugkeerde in oktober 2013, hetgeen niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie, en (iii) de overige door haar aangehaalde gebeurtenissen, met name de ontvoering van de echtgenoot van de nicht van haar moeder, de moord op de getuige bij haar huwelijk en de ontvoering van een dorpsgenoot die militair was, door haar enkel als voorbeelden worden aangegeven om de algemene onveiligheid te duiden. De motivering dienaangaande blijft derhalve onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Met de argumentatie in het verzoekschrift maakt verzoekster evenmin aannemelijk dat zij vervolging zou dienen te vrezen omdat zij tot een religieuze minderheid behoort. Uit de door verzoekster bijgebrachte informatie blijkt weliswaar dat de christenen in Syrië het regime van president Assad steunen uit angst dat rebelligroeperingen de burgeroorlog zouden winnen en een Islamitisch regime zouden installeren dat vijandig staat tegenover religieuze minderheden. Christenen, die deel uitmaken van alle geledingen van de Syrische overheidsdiensten, het bedrijfsleven en het leger, geloven dan ook dat het regime van president Assad hun veiligheid zal garanderen. Tevens blijkt uit deze informatie dat voor het conflict in de stad Homs een van de grootste christelijke gemeenschappen woonachtig was. Van de bij benadering 80.000 christenen resten er thans echter nog slechts een 400-tal. De christenen werden er door Islamisten, die van deur tot deur gingen, verdreven en de meesten vluchtten naar Damascus of naar andere regio's die door het Syrische regime worden gecontroleerd. Deze informatie staft verzoeksters verklaringen dat zij en haar familie in 2011-2012 Homs ontvluchtten, in eerste instantie naar het dorp Barshin, waarna verzoekster samen met haar zus naar Damascus ging. Uit verzoeksters verklaringen blijkt evenwel dat zij in Damascus geen persoonlijke veiligheidsproblemen kende. Nadat zij in oktober 2013 naar Jordanië reisde voor haar verloofsfeest, keerde zij bovendien drie weken later terug naar Damascus, waar zij vervolgens nog verbleef tot zij in februari 2014 met haar familie naar Libanon reisde om er te huwen. Na dit huwelijk keerde haar familie terug naar Syrië, waar zij blijkens verzoeksters verklaringen tot op heden in relatieve veiligheid in Barshin of Jaramana verblijven (administratief dossier, stuk 5, p. 5-9, p. 14-15 en p. 19). *In casu* blijkt uit verzoeksters verklaringen niet dat in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging moet worden aangenomen omdat haar, louter omwille van haar toebehoren tot de christelijke geloofsgemeenschap, door een van de partijen in het Syrische conflict een politieke overtuiging wordt toegeschreven.

2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.6. In zoverre verzoekster er nog op wijst dat uit verschillende objectieve bronnen blijkt dat het Syrische regime op systematische wijze luchtaanvallen uitvoert, dat hierbij burgers bewust rechtstreeks worden geïsoleerd wat een zeer ernstige schending uitmaakt van het internationaal humanitair recht en dat er gebruik wordt gemaakt van wapens verboden onder het internationaal recht en zij ter staving van haar betoog citeert uit een rapporten van Human Rights Watch, Amnesty International en GAUN Human Rights Council, benadrukt de Raad dat deze door verzoekster geschetste algemene veiligheidssituatie een situatie uitmaakt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 c) van de vreemdelingenwet, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Syrië, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn/haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen ontkent niet dat er in Homs, vanwaar verzoekster afkomstig is een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In de bestreden beslissing wordt dan ook geoordeeld dat verzoekster, gezien haar afkomst uit de stad Homs, haar positie en situatie in haar land, de hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend. In acht genomen het geheel van wat voorafgaat is ook de Raad van oordeel dat verzoekster haar land van herkomst ontvlucht is omwille van de algemene veiligheidssituatie en de ernstige mensenrechtenschendingen zoals ook blijkt uit de COI Focus "Syrië – Veiligheidsanalyse (update)" van 28 februari 2014 gevoegd aan de verweernota van 18 maart 2014 en dat haar dan ook terecht de subsidiaire bescherming werd toegekend.

2.7. De door verzoekster in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze appreciatie van haar asielaanvraag kunnen ombuigen daar deze enkel haar identiteit, nationaliteit, herkomst, burgerlijke staat en studies aantonen, gegevens welke niet ter discussie staan.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief

dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

In zoverre verzoekster nog laat gelden dat het verbod van willekeur betekent dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de in aanmerking komende belangen op een juiste wijze dient af te wegen om zodoende te komen tot een weloverwogen besluit, wijst de Raad erop dat het de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enkel toekomt na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland resorteert derhalve niet onder deze zeer specifieke declaratieve bevoegdheid.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS